

Víctor-M. Amela - Ima Sanchís - Lluís Amiguet

Robin Sharma, exadvocat financer; autor d'El monjo que es va vendre el Ferrari'

Tinc quasi 60 anys: penso més en la mort i atorga nou sentit a la meva vida. **Vaig néixer a Kènia de pare hindú i vaig estudiar al Canadà, on em vaig fer advocat dels de Ferrari... i millor persona sense ell. Tenim 3 fills i la meva mare de 93 anys: qui no té família és pobre encara que sigui ric. Publico 'El club de les 5 de la matinada'**

“Domina el teu interior i ja no et caldrà dominar el món”

XAVI JURIO

Va cap als 60: tornaria a vendre's el Ferrari per fer-se monjo?

A aquesta edat un ja s'adona que el que creia gran i important era en realitat petit i irrelevant... I a l'inrevés.

Què és gran avui i era petit ahir?

Ara penso més en la mort, sense tragèdies, i això atorga un nou sentit a la vida.

Res més?

Aquest sentit és immens: permet connectar amb la teva mortalitat i valorar cada segon.

Res menys?

També fantasiejo, com Ray Kurzweil, fundador de Singularity: “Viu prou per arribar a viure per sempre”.

Com es fa?

Kurzweil i jo creiem que viurem prou perquè la ciència ens permeti triar quant més. Jo vull 50 anys més.

He d'aspirar a comprar-me un Ferrari per poder vendre'l o a ser monjo abans?

Jo vaig arribar a ser un advocat molt ben pagat dels de Ferrari, però em sentia buit i per això vaig canviar la meva vida de dalt a baix...

El seu personatge pateix un atac de cor.

I es fa monjo a l'Himàlaia. Aquest llibre me'l

vaig autopublicar i va ser un best-seller, perquè milions de persones el necessitaven. I l'hàbit més important del llibre sobre el qual estructuro la meva existència des d'aleshores és el de llevar-me a les 5 del matí.

Qui matina... dorm menys.

I viu més. Despertant-me a les 5 aconseguixo temps per a mi i convertint-ho en un hàbit, que ho proposo aquí a tothom, la meva vida adquireix més qualitat i sentit.

D'una banda dona consells per triomfar i de l'altra per no necessitar el triomf?

És una tensió habitual entre Orient i Occident que ja vaig experimentar de nen amb la meva família hindú. Creixement espiritual, personal... i financer. I com conciliar-los.

Es pot aprendre a guanyar diners i, alhora, a no necessitar-los?

“Viu al món, però no tot tu”, aconsellen els monjos hindús. L'emperador Marc Aureli reflexiona: “Perseguim fama, glòria, or i la victòria... Només per donar nom a un any al calendari”.

Salve, Marc Aureli.

I predico l'aurea mediocritas, la moderació: la virtut és crear riquesa, la forma també de repartir-la, però sense dependre'n.

Triomfar a la vida o a l'ànima

La tradició oriental sempre va concebre el triomf humà com el de la ment sobre el cos i el del savi sobre el seu ego per servir a tothom. Els llibres de creixement personal occidental, en canvi, centren avui els seus esforços a motivar el dels lectors per assolir la posició socioeconòmica i el prestigi que comporta i cimenta l'autoestima en una societat competitiva. Educat entre les dues tradicions –de Kènia al Canadà amb substrat hindú–, Sharma tracta de conciliar els dos èxits: “Domina el teu interior, predica, i ja no et caldrà dominar el món”. Des del monestir de l'Himàlaia fins a l'exercici de l'advocacia dels negocis, creu que ha trobat la connexió entre l'èxit monacal i el neoliberal: “Cal llevar-se a les cinc del matí, amics... I l'hàbit farà el monjo feliç”. Benvinguts al club de la matinada.

Tot i això, la tradició monàstica deplora el món i les seves vanitats: vostè no?

Jo crec en la possibilitat de trobar aquest punt mitjà aristotèlic. Suposo que tenir la mort present ajuda a recordar que no hi ha rei o reina que no acabi podrint-se.

Serem pols, però pols enamorada: si ha valgut la pena la vida, la mort no guanya.

És una reflexió que aprecio. Però l'aspiració més comuna avui aquí és la de no perdre's res i a anar a totes... És tan occidental....

“Si vols, pots”.

Però en aquesta idea hi ha una cosa tòxica, perquè et condemna a la insatisfacció: si vols pots; però això implica que no et donis mai per satisfet, perquè si vols, ho pots tot. Així, si l'assumeixes, sempre ets un fracassat!

Què es pot fer per evitar-ho?

De nou, equilibri, moderació. Sabem que la vida és curta, però també que som més feliços si li donem direcció i sentit i la il·lusió quotidiana de progressar.

Com la troba vostè?

Cada matinada quan salto del llit recordo els espartans: “Com més suïs al gimnàs, menys sagnaràs en la batalla”. Em llevo cada dia a les 5 de la matinada –som un club mundial– per preparar-me i progressar cada dia una miqueta i sentir-ho i així no sagnar davant el pitjor de la vida.

Esport?

No només: també exercici mental, com la meditació que vaig aprendre dels monjos, concentració, lectura... Aprenc guitarra, filosofia, escacs, idiomes... Qualsevol disciplina –provi-ho– en la qual pugui sentir que progressa dia a dia. Si sua en aquest exercici, sagnarà menys en la batalla de la vida.

Per què a les 5 del matí? Ho ha provat vostè les 5 de la tarda després de la migdiada?

Perquè a les 5 de la matinada podem aprofitar la màgia del Brahmamuhurta, un període de 48 minuts que comença una hora i 36 minuts abans de l'alba i acaba 48 minuts abans de l'alba.

Hora ideal per dormir plàcidament?

Sabem que és el moment de més pau, creativitat, energia i good vibes. Provi-la uns dies seguits i descobrirà energies insòlites en vostè: escriurà millor, es concentrarà amb facilitat. I visualitzarà els seus assoliments.

I no aniré adormit la resta del dia?

Anirà enganxat al sol amb la natura.

I els meus amics? No els veuré. S'activen a les 7 o 8, com tothom.

Cap relació humana amb algú no li serà grata si no la té abans amb si mateix.

No deu ser que vol vendre més llibres?

Com més escric, menys m'interessa vendre i més llegir i que em llegeixin. Com més medito, menys em serveixo i més serveixo.

LLUÍS AMIGUET